

2. Mečislovas Jučas apie Liublino unijos pobūdį

Liublino unija buvo šių abiejų valstybių bajorijos [...] reikalas. Nors ir skyrėsi šių valstybių bajorijos reikalavimai, sudarant Liublino uniją, vis dėlto buvo priimta Lenkijos bajorų programa. Pagal šią programą buvo sudaryta dviejų valstybių federacija – Žečpospolita – kuri gyvavo daugiau kaip du šimtus metų. [...]

Ir po Liublino unijos Lietuva ir Lenkija nesudarė vieningos valstybės, nors unijos dokumentas ir skelbė sudaręs vieną neperskiriamą, vieno valdovo valdomą valstybę. Tačiau Lietuvos valstybinė organizacija liko nepanaikinta, liko atskira valstybinė teritorija su savo administracine ir ūkine valstybine organizacija, savo kariuomene, savo teise – Lietuvos Statutu, paviety teismais ir vyriausiuoju Lietuvos teismu – Lietuvos tribunolu, įkurtu 1581 metais. Liublino unijos aktas įvedė tik bendrus Lenkijai ir Lietuvai karalių rinkimus ir bendrą įstatymų leidimo organą – seimą. Tačiau ir seime, bent iš pradžių, buvo priimami įstatymai atskirai Lietuvai, atskirai Lenkijai.

Mečislovas Jučas, *Nuo Krėvos sutarties iki Liublino unijos*. Kaunas: Šviesa, 1970, p. 74–75.